ಎಂ. ಜಿ. ನಾಗರಾಜ್*

ಕೊಡಗಿನ ಪನ್ಯ (ಜಮೀನು)ಗಳು

'ಪನ್ಯ' ಎಂದರೆ ಕೊಡಗಿನ ಹಾಲೇರಿ ಅರಸರ ಖಾಸಗಿ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಗೆ ಇದ್ದ ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ರಾಜರ ವಶಕ್ಕಿದ್ದ ಅರಮನೆ ಕೃಷಿ ಜಮೀನು ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಂಗ್ಲರ ಆಡಳಿತ ನೀಡಿದ್ದ ವಿವರಣೆ ಹೀಗಿದೆ- Pannya is a term applied to crown lands formerly held by the Rajas now given out for cultivation on condition that they should be resignated whenever required by the government.[1] ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪಣ್ಣಿಯ (ನಾಮಪದ)=ಹೊಲ, ಭೂಮಿ, ಕಿಟೆಲ್ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪಣ್ಯ=ಪಣ್ಣಿಯ ಎಂದಿದ್ದು A Farm, a Landed estate ಕಾರಂತರ 'ಸಿರಿಗನ್ನಡ ಅರ್ಥ ಕೋಶ'ದಲ್ಲಿ ಪಣ್ಯ=ಗೌರವ ಯೋಗ್ಯ, ವಿಕ್ರಯಕ್ಕಿರುವ; ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣನವರ ಕೊಡವ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಪಣ್ಯ= ರಾಜರ ಕಾಲದ ಜಾಗ, ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾಗೀರಾಗಿ ವಿಧಿಸಿದ ಆಸ್ತಿ; ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ[2] ಪಣ್ಣಿ=ಪಣ್ಣಿಯ=ವ್ಯವಸಾಯದ ಭೂಮಿ, ಸಾಗುವಳಿ ಭೂಮಿ, ಕೃಷಿಭೂಮಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳಿವೆ. ಹಾಗೂ ಈ ದೇಶ್ಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾತಿಪದಗಳಾಗಿ ಪಣ್ಣೈ, ಪಣ್ಣೃ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಿವೆ. ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿ ಭೂಮಿ, ಗೌರವ ಯೋಗ್ಯ ಭೂಮಿ ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ರಾಜ ಯೋಗ್ಯ ಅಥವಾ ಗುರುಯೋಗ್ಯ ಭೂಮಿ ಎಂಬ ಸಮೀಕರಣವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಈ ಶಬ್ದದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮೂಲವನ್ನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೮೮೮ ರ ಬಿಳಿಯೂರಿನ ಗಂಗರ ಶಾಸನದಿಂದ ಹೆಕ್ಕುವುದಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ 'ಪೆಣ್ಣೆಗಡಙ್ಗದ' ಸತ್ಯವಾಕ್ಯ ಜಿನಾಲಯಕ್ಕೆ.. ಎಣ್ಬನೂಱು ಬತ್ತಮುಂ ತೆಱುವೊಂ' ಎಂದಿದೆ[3] ಪೆಣ್ಣೆ ಕಡಙ್ಗ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಕಡಙ್ಗ=ಕಡಂಗ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕಂದಕ, ಕಾಲುವೆಯಿಂದ ಗಿಡಗಂಟಿಗಳ ಮಡಿಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಚಿಕ್ಕ ಹರಿ, ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ದೇಶ್ಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳದಲ್ಲಿ 'ಕಡಙ್ಗು' ಎಂಬ ಜ್ಞಾತಿ ಪದವೂ ಇದೆ. ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಕಡಂಗಿ' ಎಂಬ ಪದವಾಗಿ ನೀರಿಲ್ಲದ ಕಂದಕ ಎಂಬ ಜ್ಞಾತಿಪದವೂ ಇದೆ. ಕೊಡವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಕಡಂಗಿ ಎಂಬ ಪದವಾಗಿ ನೀರಿಲ್ಲದ ಕಂದಕ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಪಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದ ಸುತ್ತ ತೋಡಿದ ಹಳ್ಳಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಕಡಂಗ' ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಬಳಕೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಡವ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ 'ಕಡಂಗ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವೂ ಇದ್ದು ಉದ್ದಕ್ಕೂ

* ಸಂ. ೨೯, ಮಹಡಿ ಮನೆಯ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ ಶ್ರೀರಾಮಪುರ, ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು

1 *Glossary of Important Vernacular Terms Occuring in Coorg Official Correspondence*, Bangalore, 1891, P. 22

2 ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು ಸಂ. ', ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ೧೯೮೮, ಪು. ೫೧೮೧

3 ಎ. ಕ. ಸಂ. ೧ (ಪ), ಬಿಳಿಯೂರು ೯೬.

ಕಟ್ಟೆ ಏರಿಸಲಾದ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮಣ್ಣಿನ ದಿಣ್ಣೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕಂದಕವಿರುವ ಮಣ್ಣಿನ ದಿಬ್ಬ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಇಂದೂ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕಡಂಗಗಳ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿವರಣೆಯ ಅಗತ್ಯವೆಂದರೆ ಈ ಪನ್ಯ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಕಡಂಗಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಿರ್ಮಿತವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ೧೦ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಯೂರಿನ ಜಿನಾಲಯು 'ಪೆಣ್ಣೆಗಡಙ್ಗ'ದ ನಡುವೆ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಸುತ್ತಲೂ ಕಡಂಗದ ರಕ್ಷಣ ಸಹಿತವಾಗಿ ಪನ್ಯದ ವಿಶಾಲ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿ ಇದ್ದು, ಜಿನಾಲಯಕ್ಕೆ ದತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾರಣ ಪೆಣ್ಣೆಗಡಙ್ಗದ ಜಿನಾಲಯು' ಎಂದು ಹೆಸರಿದ್ದಿರಬೇಕು.

ಕೊಡಗಿನ ಏಳುಸಾವಿರ ಸೀಮೆಯವನ್ನು ವೀರ ಕೊಂಗಾಳ್ವ ದೇವನ ಆಶ್ರಿತ ಕವಿಯೂ ಎನ್ನಲಾದ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೩೦ ರ ಮಹಾಕ್ತಿಕಕವಿಯು ತನ್ನ 'ಚಂದ್ರನಾಥಾಷ್ಟ'ಕದಲ್ಲಿ 'ಪೆಣ್ಣೆಂಗಡಲ ಪುರವರಾಧೀಶ್ವರ ಚಂದ್ರನಾಥಾ' ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶಬ್ದ 'ಪೆಣ್ಣೆಂಗಡಲು' ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಬಹುಶ: ಪನ್ಯ ಜಮೀನಿನ ನೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಶಾಲ ಕೆರೆಯ ಕಾರಣ ಆ ಹೆಸರು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪನ್ಯ ಜಮೀನಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿದಂತಿದೆ.

ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೩೭೧ರ ಪಾಲೂರು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ[4] 'ನಾಲು ಮುತ್ತಾಮಯ್ಯಾಳುಮುಂ' ಎಂಬ ಪದಪುಂಜವಿದೆ. ಅದು ಕೊಡಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಯ್ಯಾಲ್ಗಾ ಮುಯ್ಯಾಳು ಎಂಬ ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ರಾಜರು ನೀಡಿದ ಸವಲತ್ತಿನ ಕಾರಣ ಅವರ ಪನ್ಯ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. 'ಮುಯ್ಯಾಳು' ಎಂದರೆ ವಿನಿಮಯ ಸಹಾಯದ ದುಡಿಮೆ ವಿನಾ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೃಷಿಕರಲ್ಲಿ ಇಂದೂ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಕೊಡಗಿನ ಪನ್ಯ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ೧೪ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೪೭೦ರ ವಿಜಯನಗರ ಕಾಲದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಹೊಲೆಯರು ವೀರ ಬಣಜರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಹೀಗೆಯೇ ಅವಲಂಬಿತ ಆಳುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಚನೆ ಇದೆ.[5] ಅಂದರೆ ಮೇಲಿನ ಪದ್ಧತಿಯ ಒಂದು ಸಂವಾದಿ ರೂಪವಿನಿಸನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೊಡಗಿನ ಕೆಂಬಟ್ಟೆ, ಮಾರಂಗಿ, ಕುಕ್ಕ, ಯೆರವ ಇತ್ಯಾದಿ ದಲಿತ ವರ್ಗದ ಕೃಷಿಯಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಈ 'ಮುಯ್ಯಾಳು' ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿವೆ. ಕಾರಣ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪನ್ಯದ ಆಳುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರ ವಂಶೀಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರಿ. ಶ. ೮೮೮ರ ಬಳಿಯೂರು, ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೭೮ರ ಪೆಗ್ಗೂರು ಗಂಗರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ 'ಮಯ್ದಾಮರಿಗರುಂ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವಿದೆ. ರೈಸರು ಐದು ದಾಮರಿಗರು ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಿದ್ದಾರೆ. ದಾಮರಿಗೆ ಎಂದರೆ ಭಟ, ಯೋಧ ಎಂಬುದು ಕನ್ನಡ–ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. 'ದಾಮ' ಎಂದರೆ 'ಹಗ್ಗ' ಎಂದು ಅರ್ಥವಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದನಗಾಹಿ ಮನೆಮಕ್ಕಳು, ಕೃಷಿ ಆಳುಗಳು ಎಂದೂ ಅರ್ಥಬರುವಂತಿದೆ. 'ಎಣ್ಬನೂರು ಭತ್ತ' ಅಂದರೆ ೮೦೦ ಭಟ್ಟೆ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಗೂ ಅವರು ಕಾಪು=ರಕ್ಷಿಸುವ ಹೊಣೆ ಹೊರಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಮಾಣದ ಭಟ್ಟೆಗದ್ದೆ ವಿಶಾಲನಾದ ಕೃಷಿ ಗದ್ದೆಯೇ ಹೌದು.

ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೭೫ರ ನಂದಿಗುಂದ ಶಾಸನದ 'ಬಿಟ್ಟಿ ಬೆಸೆ', ೧೩ನೇ ಶತಮಾನದ ಗೋಣಿಮರೂರು ಶಾಸನದ 'ಬಿಟೆ ಯಿಂನಿಷ್ಟು' ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳು ಚೆಂಗಾಳ್ವರ ಕಾಲದ

---

4 Neelakanta Sastry : *A History of South India,* *London* 1955, p. 315 ರೀತ್ಯ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೪೩-೬೪ ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ತಂಜಾವೂರನ್ನು ಗೆದ್ದ ರಾಮರಾಜನಿಗೆ ಇತ್ತ ಉಡುಗೊರೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಕಳಂಜು'ಗಳು (ಶಬ್ದ) ಇವೆ. ಅದಾಗಿ ಈ ಶಾಸನದ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೩೬೦ ಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆಸಾಗದು.

5 I. V. Mahalingam : *Administration and Social life under Vijayvn agar* Madras, 1975, p. 10

ಪನ್ನದ 'ಮುಯ್ಯಾಳು'ತನ ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಹಾಲೇರಿ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಉಚಿತ ದುಡಿದು ಬೇಕಿದ್ದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆದು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿನ ದುಡಿಮೆಗೆ ಇಟ್ಟಬಿಟ್ಟ ಚಾಕರಿ[6] ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಗಾದೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆಂದರೆ ಈ ಶಬ್ದ 'ಮುಯ್ಯಾಳು' ತನದ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬೇಕು.

ಚೆಂಗಾಳ್ವರ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೭೮ರ ನಿಡುತ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ 'ದೇವರ ಹಿಂದಣ ಪರೆಯುಗದ್ದೆ' ಎನ್ನುವುದು ಪನ್ನದ ವಿಶಾಲರೂಪದ ಗದ್ದೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಶಾಸನದ ಉಳಿದ ವಿವರಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಬುಕೊಡುವಂತಿದೆ. ಚೆಂಗಾಳ್ವರ ನಂತರ ಹಾವೇರಿ ಆರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪನ್ನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕ್ರಮಗೊಂಡು ವಿಕಾಸವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆಂಗ್ಲರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಂದುವರಿದರೂ ಖಾಸಗಿ ಒಡತನಕ್ಕೆ ಒಂದರೆ ಕೊಡವ, ಗೌಡ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಗದ್ದೆಗಳನ್ನಾಗಿಯೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತೋಟಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಪನ್ನ ಜಮೀನು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪನ್ನದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು, ತಮಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಯ ಕುರುಹಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಜನರಿಗೆ 'ಜಮ್ಮ' ಭೂಮೀ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಲು ಬಾರದೆ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯ ಅನುಭವಿಸುವ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿ, ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕಿನ ಭೂಮಿಯಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದು ಅಂತಹವರ ವಂಶೀಕರು ಇಂದು ಇದ್ದಾರೆ.

ಪನ್ನಗಳಿರುವ ನೆಲೆಗಳು

ಹಾವೇರಿ ಅರಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಶುರು ಪನ್ನವಾಗಿ ಕುಟ್ಟದ ಪನ್ನ, ನಡುಪನ್ನವಾಗಿ ಅರಮೇರಿ ಪನ್ನ, ಕೊನೆ ಪನ್ನವಾಗಿ ಅಪ್ಪಂಗಳ ಪನ್ನ ವಿತ್ತು. ಕುಟ್ಟದ ಪನ್ನ ಹಾವೇರಿ ಅರಸರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಸನಿಹದ ನಾಗರಹೊಳೆ–ಕುಂತೂರು ಹಾಗು ಹೈಸೊಡ್ಲೂರಿನ ಶಾಸನಗಳು ಆ ನೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪನ್ನ ಗದ್ದೆಯ ಒಂದು ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುವಂತಿವೆ. ಚೆಂಗಾಳ್ವರು ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಳಿದ ಕಾರಣ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಹ ಗದ್ದೆಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆ ಆಗಿರಬೇಕು. ಹಾವೇರಿ ಅರಸರಿಗೆ ಆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಮಡಿಕೇರಿ, ಹಾಲೇರಿ ರಾಜಧಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಟ್ಟ ಪನ್ನವನ್ನು ಶುರುಪನ್ನವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಕ್ಕಬ್ಬೆ ಬಳಿ ನಾಲ್ನಾಡು ಅರಮನೆಗೆ ಬರುವಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯನೆಲೆ ಅರಮೇರಿ ಆಗಿ ಅದು ನಡು ಪನ್ನವನ್ನಾಗಿಸಿರಬೇಕು. ಮಡಿಕೇರಿ ಬಳಿ ಅಪ್ಪಂಗಳ ಉತ್ತರ ಕೊಡಗಿನ ಪಶ್ಚಿಮ ತುದಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪನ್ನವನ್ನು ಕೊನೆಪನ್ನ ಎಂದಿರಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಪನ್ನಗಳು ರಾಜರು ಹಾಗು ಆಡಳಿತದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಂತಹವಾಗಿದ್ದುವು.

ಕುಟ್ಟ, ತೈಲ, ಕುರ್ಚಿ, ಮಂಚಳ್ಳಿ, ಬಿಳಿಯರು ಬೆಸಗೂರು, ಕೈಕೇರಿ, ಅಮ್ಮತ್ತಿ, ವೀರರಾಜಪೇಟೆ ಅರಮೇರಿ, ಮಲ್ಲಂಭಟ್ಟ, ಕಳತ್‌ಮಾಡು, ಬೇತ್ರಿ ಮುರ್ನಾಡು, ಕಗ್ಗೋಡ್ಲು, ಕುಂಜಿಲ, ನೂರಂಬಡೆ ಪನ್ನ, ನೆಲಜಿ ಅಪ್ಪಂಗಳ ಪನ್ನ, ಹಾಲೇರಿ, ಗಾಳಿಬೀಡು, ಗರ್ವಾಲೆ ಮಾದಾಪುರ, ಬಿಳಿಗೇರಿ, ಸಿರಂಗಾಲ, ನಾಕೂರು, ಹೆರವನಾಡು, ಬೆಟ್ಟಗೇರಿ, ಗರಗಂದೂರು, ನಂಜರಾಯಪಟ್ಟಣ, ಉಲುಗುಲಿ, ಹರದೂರು, ಕೆಳಕೇರಿ ನಿಡುಗಣೆ, ಸಿದ್ದನಬಾಣೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪನ್ನಗಳ ಹೆಸರು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈಗ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾರಿ ಹೋಗಿವೆ. ಡಿ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರ 'ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ' (ಪು. ೩೪೪) ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಪನ್ನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೪ ಎಂದಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ೫೪ ಎಂದಿದೆ. ಬಹುಶಃ ರಾಜರ ನೇರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ೨೪ ಪನ್ನಗಳು ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ರಾಜರೇ ತಮಗೆ ಯುದ್ಧಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಿರಬೇಕು.

6 ಐ. ಮಾ. ಮುತ್ತಣ್ಣ ಕೊಡವ ನಿಘಂಟು, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೮೩ ಪು. ೧೬೮.

ಪನ್ಯ ಜಮೀನುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು

ಪನ್ಯ ಜಮೀನುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲವತ್ತಿನ ಜಮೀನುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ನೀರು ತಡಕಟ್ಟಿದ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಇವು ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಗದ್ದೆಗಳಾಗಿವೆ, ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ತೋಡು ಅಥವಾ ಕೆರೆಗಳು, ಗೆರೆಕಾಡು ಹಾಗು ಬಾಣೆಜಾಗ ಹೊಂದಿರುವಂತಹವು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭದ್ರಕಾಳಿ, ಭಗವತಿ, ಪನ್ನಂಗಾಲತ್ತಮ್ಮೆ ದೇಸರ ಕಾಡು, ದೇವರ ನೆಲೆ ಅಥವಾ ಮಠಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಸಹಜವಾಗಿ ಜಮೀನಿನ ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯಾಳುಗಳ ವಸತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷತಃ ಕೆಂಬಟ್ಟೆಗಳು ಮೂಲನಿವಾಸಿ ವರ್ಗದವರಾಗಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನೆಲೆ ಹಾಗು ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದುಂಟು. ಖಾಸಗಿ ಪನ್ಯಗಳಾದರೆ ಮನೆತನದ ಹಿರಿಯರ ಸ್ಮಾರಕ ಕಟ್ಟಡವಾದ ಕೈ ಮಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ದೇವರ ಕಾಡುಗಳು ನೆರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಐನ್‌ಮನೆ, ಕಲ್ಲು ಬೋಟಗಳು ನೆರೆಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಿಳಿ ಭತ್ತ, ಕರ್ತೆ (ಕೆಂಬತ್ತಿ ಭತ್ತ) ಬೆಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪನ್ಯ ಜಮೀನಿನ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು[7]

೧ ಸೇನೆಯು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಗಡಿ ಕಾಯಲು ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಪನ್ಯ ನೆಲೆಗಳು ಹಾದಿಯ ತಂಗುದಾಣವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಸೈನ್ಯವು ಮಡಿಕೇರಿಯಿಂದ ಹೊರಟರೆ ಮೊದಲು ಅಪ್ಪಂಗಳ ಪನ್ಯ ನಂತರ ೮ ಮೈಲಿ ದೂರದ ನಾಪೊಕ್ಲು ನೂರಂಬಡೆ ಪನ್ಯ ನಂತರ ಕುಂಜಲ ಪನ್ಯನಾಗಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಪನ್ಯ ನಾಲ್ನಾಡು ಅರಮನೆ ಬಳಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

೨ ಬಂದ ಸೈನ್ಯಕೆ, ಅನ್ನ ಬೇಯಿಸಿ ಊಟ ಹಾಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಪನ್ಯ ಗದ್ದೆಯ ಭತ್ತ ಅಣಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಪನ್ಯದ ಪಾರು ಪತ್ಯೆಗಾರರಾಗಿ ಕೊಡವರ ಕೆಲವು ಮನೆತನೆಗಳವರು ಇದ್ದರು. ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ನಾಯಕ ಮನೆತನಗಳು ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರರಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

೩ ಕಕ್ಕಬ್ಬೆ ಇಳಿಜಾರಿನಿಂದ ಮಡಿಕೇರಿ ಕಡೆ ಈಗಲೂ ಇರುವ ಕೊಂಕಣಿಗಳ ಪೂರ್ವಜರು ರಾಜರ ಈ ಕ್ಯಾಂಪುಗಳಿಗೆ ಪನ್ಯ ಗದ್ದೆಯ ಭತ್ತದಿಂದ ಅವಲಕ್ಕಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಡಿ ಕಾಯುವವರಿಗೆ ಬರಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಪನ್ಯದ ಬಗೆಗಳು

ಅರಮನೆ ಪನ್ಯಗಳು ರಾಜರ ಖಾಸಗಿ ಕೃಷಿ ಭೂಮಿಗಳಾಗಿ ಅರಮನೆಯ ಅಶನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗು ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಯುದ್ಧದ ಸೈನಿಕರ ಅಶನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ, ಗಡಿಕಾವಲಿನವರ ಅವಲಕ್ಕಿ ಸರಬರಾಜು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಬಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದುವು.

ಸೇವಾನುದಾನ ಪನ್ಯಗಳು ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರರು ಹಾಗು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶೌರ್ಯ ತೋರಿದವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಜಮೀನುಗಳಾಗಿ ಕಾಣ ಬರುತ್ತವೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ದಾನ ಪನ್ಯಗಳು, ಮಠದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಅನ್ನಸತ್ರಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕುಂಜಲ ಗ್ರಾಮದ ಪನ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿರ ಮನೆತನದವರು ನಂತರ ಅಪ್ಪಾರೆಂಡ ಮನೆತನದವರು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಬಂದರು. ನೆಲಜಿ ಪನ್ಯಕ್ಕೆ ಮಂಡಿರ ಅವರು ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಕೈ ಕೇರಿ ಪನ್ಯದ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಕೊಡಂದೇರ ಮನೆ ತನದವರು ನಿಂತರು. ಕುಂಜಿಲದಲ್ಲಿ ೮೦೦ ಭಟ್ಟಿಗದ್ದೆ ಪನ್ಯವಿದೆ.

ಕಳತ್ ಮಾಡುವಿನ ಕೊಲ್ಲೀರ ಮನೆತನದವರು ರಾಜರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಜಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ–ಕೊಲ್ಲು ಕೊಲ್ಲಾಮ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿ

7 ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೀಳಿಸಿದವರು ಕಕ್ಕಟೆಯ ಶ್ರೀ ಅಪ್ಪಾರಂಡ ಎನ್. ಕರುಂಬಯ್ಯ (ಪನ್ನ ನಿರ್ವಹಣೆಕಾರರ ಬೋಪು ದಿವಾನನ ವಂಶೀಕರು)

ಕೊಂಡಿದ್ದು ಅಧಿಕಾರವಂತೆ. ಜೊತೆಗೆ ಹಾವೇರಿ ಅರಸರು ಪನ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀಡಿದರಂತೆ. ಪನ್ಯತ್ ಅರಮನೆಯೂ ಇತ್ತು. ಕಾಟಕಾಯಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚೋಣ ಅಚ್ಚಯ್ಯ (ಮನೆತನದ ವೀರ) ಹೋಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಂಗ್ಲರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪನ್ಯ ದೊರಕಿತು. ಆದಾಗಿ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಪನ್ಯತ್ ಮನೆ ಎನ್ನುವುದುಂಟು. ಇವರಿಗೆ ೪ ಸಾವಿರ ಭಟ್ಟಿ ಗದ್ದೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಚ್ಚಯ್ಯನ ಕೈಮಡವೂ ಇದೆ. ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ಬಂದಂತೆ ಕಲ್ಲು ಬೋಟಿಗೆ ಕಣದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬನದ ಕೋಡುಗಳನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿ ಸಿಗಿಸಿ ದಾನ ನೀಡಿ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಐಯ್ಯಪ್ಪ ದೇವರ ಕಾಡು ಇದೆ. ಐನ್ ಮನೆಯೂ ಇದೆ. ಈ ಗದ್ದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೆಂಬಟ್ಟಿಗಳ ದೇವರ ಕಾಡು ಕಡಂಗ ಸಹಿತವಾಗಿ ಇದೆ.

ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಪನ್ಯ ಜಮೀನು ಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಆಗಿ ಪನ್ಯದ ಕರಣಿಕ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣ ಇದ್ದಾನೆ; ಕೆಳಕೇರಿ ನಿಡುಗಣಿಯ ಅರಮನೆ ಪಳತಕ್ಕ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಪನ್ಯ ನೀಡಲಾಗಿದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಪತ್ನಿ ದೇವಮ್ಮನವರಿಗೆ ಪನ್ಯದ ದೇವಮ್ಮನೆಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದು ಕಡತವೇ ಇದೆ.[8]

ಮಲ್ಲಂಬಟ್ಟಿ ಪನ್ಯವು ಬಲ್ಲ ಚಂಡ ಮನೆತನಕ್ಕಿದೆ. ರಾಜರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದವಸ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು ಅರಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಇವರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಆನೆ ಬೆಪ್ಪುನಾಡು ಅರಮೆರಿಯಲ್ಲಿ ೨೦೦ ಭಟ್ಟಿ ಪನ್ಯ ಭೂಮಿ ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಹರಿಜನರಿಗೂ ಇದ್ದು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪನ್ಯ ಹರಿಜನರೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದ ವಡಿ ಕತ್ತಿ ಹಾಗು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೮೧೭ರ ನಿರೂಪ ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಬಾಳೆಕುಟ್ಟ ಮನೆತನದವರಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ರಾಜರ ನಂತರ ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡಿದರೆನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅರಮೇರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ೫೦೦ ಭಟ್ಟಿ ಪನ್ಯ ಭೂಮಿ ಇದೆ.

ಗರ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರು ರಾಜರ ಆಶ್ರಿತ ಕುಳಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಜಂಮ, ಉಂಬಳಿ ಪನ್ಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಪಡೆದರು. ಇಂದು ಪನ್ಯ ಜಮೀನಿನ ಕೆಲವಷ್ಟು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಗರ್ವಾಲೆ ಶಾಲೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾಟದ ಮಂದಿ (ಮೈದಾನ) ಗೆಂದು ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ೧೫೦ ಎಕರೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಮಠಗಳಿಗೆ ಇದ್ದ ಪನ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿನವರಿಂದಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಪನ್ಯ ಜಮೀನಿನ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳು :

ರಾಜರ ಸ್ವಂತ ಭೂಮಿಯಾಗಿ ರಾಜರ ಪನ್ಯ ಅಥವ ಅರಮನೆ ಭೂಮಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವರು ಜಮ್ಮದಾಳುಗಳು, ಕೃಷಿಯಾಳು ಗಳು, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯ ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಜನರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಜಮ್ಮ ದಾಳುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ೧೨ ಬಗೆ ಜಾತಿಯವರಿದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಂಬಟ್ಟಿ, ಮಾರಂಗಿ ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು, ಜೇನು ಕುರುಬರು, ಯೆರವರು ಇತ್ಯಾದಿ ಜನಾಂಗದವರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೊಡಗು ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಂಬಟ್ಟಿ ಗಳೇ ಪನ್ಯ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯಾಳುಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಹಾಡಿನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಪನ್ಮಾಂಗಾಲತ್ಮ್ಮಯ ಹಬ್ಬದ 'ನಾಡು ಕರೆಯೋನ್' ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಬರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕೆಂಬಟ್ಟಿಗಳು ಇದ್ದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಈಗಲೂ ಕರೆಯುವುದು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿದೆ.

ಅನೇಕ ಕೊಡವ ಮನೆತನಗಳ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ, ಕೆಂಬಟ್ಟಿ, ಮಾರಂಗಿ, ದೊಂಬ, ಹಜಾಮ ವರ್ಗದ ಆಳುಗಳು, ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ಮನೆ ಕುಡಿಗಳಾಗಿ

---

8 ಈ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದವರು ಕೊಡಗು ದೇವಾಲಯ ದತ್ತಿ ನಿಧಿ ಸಮಿತಿಯ ಮೇನೆಜರ್ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಸಂಪತ್‌ಕುಮಾರ್ ಅವರು

ಗರ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕ ಹರಿಜನರೂ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಮಧ್ಯೆ ಆತ್ಮೀಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಸಹಯೋಗದಿಂದಿದೆ. ರಾಜರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೊಡವರು, ಗಾಡರು, ದಲಿತ ವರ್ಗದವರು ಎಲ್ಲರೂಪನ್ನ್ಯ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಉತ್ತುಬಿತ್ತಿ ಮುಪತ್ತಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಜಾತಿ ಭೇದದ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ.

ಪನ್ಯ ಜಮೀನುಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಹತ್ವ

೧ ಪನ್ಯಗದ್ದೆಗಳು ವಿಶಾಲ ಗದ್ದೆಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಓಟ್‌ನಾಟೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಾಟೆ ಹಾಕಿದ (ಕೆಸರುಗದ್ದೆಯ ಓಟ) ಕ್ರೀಡಾ ಮನೋಭಾವನೆಗೆ ಇಂಬುಗೊಟ್ಟಿತು. ಇದು ಬಹುಶಃ ರಾಜರಕಾಲದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಓಟನಾಟೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಓಟದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

೨ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯದ ಮುಯ್ಯಾಳು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರೀತಿ ಸೌಹರ್ದಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

೩ ಪನ್ನಂಗಾಲ ತಮ್ಮೆ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ನಾಡು ಕರೆಯುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಕೊಡಗಿನ ಪನ್ಯ ಜಮೀನುಗಳ ಎಲ್ಲ ಕೆಂಬಟ್ಟಿಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಹಬ್ಬವಾಗಿ ಕೊಡವರೂ ಸೇರಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ನಗಣ್ಯವಾಗಿಸುವಂಥಹ ವಾರ್ಷಿಕ ಆಚರಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವಂತಹದಾಗಿದೆ.

೪ ಮಠಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿತ್ತು.

೫ ಕೈ ಮಡ, ದೇವ ನೆಲೆಗಳ ದೇವರಕಾಡು, ಕಡಂಗಗಳ ಇರುವಿಕೆಯು ಆ ಪನ್ಯ ಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ದೈವಿಕ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಹಿರಿಯರ ನೆಲೆ ಎಂಬ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣೆಯಲು ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ಅವು ಪರಿಸರ ಹಾಗು ರಕ್ಷಣೆಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸ್ವರೂಪದ ರಚನೆಯಾಗಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

೬ ಇತಿಹಾಸ ಪೂರ್ವ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಯೊಂದನ್ನು ಕಲ್ಲು ಬೋಟಿಯ ಆಚರಣೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕಾದಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಕೇತಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ನೆಲೆಗಳಾಗಿ ಪನ್ಯ ಜಮೀನುಗಳು ಉಳಿದಿವೆ.

ಹೀಗೆ ಕೊಡಗಿನ ಇತಿಹಾಸ ಜನ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ರೂಪವಾಗಿ ಪನ್ಯ ಜಮೀನುಗಳು ಇಂದೂ ಕಾಣಬರುತ್ತಿವೆ.

(ಪನ್ಯ ಜಮೀನುಗಳ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಜ್ಯೂಡಿಯಲ್ ಹೆಡ್‌ಮುನಿಸಿ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಸಿ. ತಮ್ಮಯ್ಯ, ನಾಲೂರು ಗ್ರಾಮದ ಅಯ್ಯುಡ ವೀರಪ್ಪ, ಗರ್ವಾಲೆ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ನೆರವಾಗಿದ್ದರೆ.)